

platu tomu, kdo vkladní knížku předloží i bez průkazu totožnosti. Dopouští ovšem zákon i vinkulační doložky, avšak tam, kde jich není, nařizuje výplatu. Pokud konečně se poukazuje na to, že žalovaná, byvši odsouzena k zaplacení téže částky Živnostenské záložně, musila by platiti dvakrát, jest k tomu uvést, že žalovaná zavinila si to sama tím, že vkladní knížku vydala neopatrně Janu V-ovi, aniž vepsala do ní obmezení, že je tato vkladní knížka vázána zákazem výplaty.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle § 10 zákona čís. 302/20 Sb. z. a n. znějí sice spořitelní knížky na určité jméno vkladatelem udané, ale mají povahu papírů majitelů svěřčících, takže každý, kdo takovou knížku předloží, jest pokládán i bez průkazu totožnosti za řádného držitele a musí mu žádaná částka býti vyplacena, pokud není výplatě na překážku řízení umořovací nebo zákaz soudní, anebo není-li vklad vázán způsobem připuštěným stanovami. Vklady mohou býti vázány zejména na podpis, heslo, průkazní lístek nebo na okolnost, o níž jest již předem jisto, že nastati musí. Těchto ustanovení jest podle §§ 1 (3) a 26 zákona čís. 239/24 Sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 54/32 Sb. z. a n. obdobně použiti i na vkladní knížku žalovaného spořitelního a záloženského spolku, o niž v souzené věci jde. Vkladní knížku, o kterou jde, má žalobkyně v držení, a žalovaná ji marně předložila k výplatě. Vkladní knížka ta obsahuje ustanovení, že vklady přes 5.000 Kč se vyplácejí po 90denní výpovědi, takže žalovaná dala správně žalovanému 90tidenní výpověď z tohoto vkladu, jež tuto částku převyšovala. Žalobkyně nabyla držby vkladní knížky bezelstně. Že se žalobkyně nemusela žalovaného ptáti, jak se věc s vkladní knížkou má, a že nezáleží ani na pozdějším zániku bezelstnosti držby žalobkyně, ani na složení částky 5.586 Kč 85 h u soudu, bylo v napadeném rozsudku správně odůvodněno. Ustanovení § 367 obč. zák. nelze tu použiti, neboť nejde o žalobu vlastnickou. Vkladní knížka obsahuje sice výpis ze stanov žalovaného a v něm ustanovení, že představenstvo může, majíc obavu, že knížka není v pravých rukou, t. j. v rukou vkladatele nebo jeho zákonitého nástupce, vydání vkladu odepřít, ale pro to nebylo vzhledem k bezelstnosti žalobkyně důvodu, takže netřeba ani řešiti právní otázku, zda ustanovení, že představenstvo může, majíc obavu, že knížka není v pravých rukou, — t. j. v rukou vkladatele nebo jeho zákonitého nástupce — vydání vkladu odepřít, jest pokládati za vázání vkladu ve smyslu § 10 zákona čís. 302/20 Sb. z. a n. Vzhledem k bezelstnosti žalobkyně nelze mluvit ani o tom, že by se její jednání přičilo dobrým mravům.

Čís. 15692.

Zmatečnost exekučního řízení, opomine-li soud doručiti ministerstvu sociální péče do rukou finanční prokuratury usnesení o povolení exekuce nuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti zatížené zá-

kazem zcizení a zatížení ve prospěch Československého státu (správy sociální péče) podle § 60 vlád. nař. o stavebním ruchu čís. 191/21 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1936, R I 1041/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce k vydobytí dávek sociálního pojištění proti povinné straně exekuci nuceným zřízením práva zástavního na nemovitostech povinné náležejících a zatížených zákazem zcizení a zatížení ve prospěch Československého státu podle § 60 vlád. nař. čís. 191/21 Sb. z. a n. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl. **D ů v o d y:** Prvý soud při povolování exekuce nevzal zřetel na omezení vlastnického práva zákazem zcizení a zatížení ve prospěch Československého státu (správy sociální péče) po dobu, dokud státem zaručená zápůjčka Občanské záložny nebude umořena. Tento zákaz platí i proti třetím osobám a i při exekučním zatížení. Dům jest zařízen výlučně k účelům obytným a neslouží provozování výdělečného podniku, ježto jen v tomto případě by příspěvky k úrazovému pojištění dělnickému požívaly podle § 216, čís. 2 ex. ř. přednostního práva jako daň výdělková. Byla proto uvedená exekuce povolena neprávem, ježto uvedená zápůjčka nebyla dosud umořena.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení rekursního soudu pro zmatečnost a uložil mu, aby usnesení prvního soudu bylo doručeno také ministerstvu sociální péče do rukou finanční prokuratury v P. a by teprve po uplynutí lhůty rekursní po případě po podání rekursu ministerstvem sociální péče, zastoupeným finanční prokuraturou, o rekursu strany povinné po případě též o rekursu ministerstva sociální péče znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Ani usnesení prvního soudu, kterým byla exekuce povolena, ani usnesení soudu rekursního nebyla doručena ministerstvu sociální péče, jež zastupuje finanční prokuratura v P., ač mu doručeno býti mělo, ježto na nemovitostech, na něž se vede exekuce nuceným zřízením práva zástavního, vážne podle knihovního lustra zákaz zcizení a zatížení ve prospěch Československého státu (správy sociální péče) podle § 60 vládního nařízení o stavebním ruchu ze dne 21. května 1921 čís. 191 Sb. z. a n. (§§ 88 ex. ř. a § 123 čís. 1 knih. zákona). Opominutím tohoto doručení ministerstvu sociální péče, jehož zájmy jsou povolením exekuce především a přímo dotčeny, byla mu odňata možnost před soudem v této věci jednati a jde tedy o zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., k níž jest přihlížeti z povinnosti úřední.

Čís. 15693.

Úpadce není oprávněn k rekursu proti usnesení vydanému v řízení o rozvrhu přejímací ceny podle § 47 náhr. zák.

Zřízením kauční hypoteky pro vedlejší závazky vzniká zástavní právo po případě i pro úroky nehledíc na to, zda byla výslovně zřízena